

er mig bekendt, har den ikke været prøvet (Sigsbejer: So!). Men, ikke i Virkeligheden, det vil sige med Taarnet paa, der skulde dreies (Sigsbejer: So!). (Saa, it saa Gald maa jeg jo have misforstaaet Forholdet; thi, efter som jeg har forstaaet Sagen, havde det ikke været Tilfældet. Men, hvis den virkelig har været prøvet med Taarnet paa, saa har den jo ogsaa vist, at den kunde dreie det uden at gaa i Stykker. Hadde man altsaa blot prøvet den noget længer, saa vilde man jo have faaet det sikreste Bevis for, hvem der havde Ret. Naar der er Spørgsmaal om at kassere en Indtægtning, saa kan man sagtens prøve den, indtil den gaar i Stykker; der ved faar man ganske bestemt at vide, hvor Meget den kan udholde. — Det Hovedpunkt, hvorpaa jeg dog særlig vil gøre opmærksom, er, hvad der i Betænkningen er fremhævet med Spærret Skrift om Konstruktionskommissionen og de af den udtalte Formening, i hvilke Medlemmerne af Udvalget ikke have set sig istand til at se Konsekvens. Jeg tror, at, dersom Udvalget kjendte lidt nærmere til det Gjenstand, som det har behandlet, saa vilde det have set, at det er Konsekvens deri. Men Sagen er, at der hørey lidt nærmere Kjendskab til disse Ting for at kunne dømmes om dem. Man havde før overdraget Konstruktionskommissionen at afgive sin Betænkning om, hvad man skulde gøre ved et Skib, der, efter at være bygget, viste sig at komme til at ligge 2 Fod for dybt i Vandet. Dertil svarede Konstruktionskommissionen ganske naturligt: Det Første, der er at gjøre, er at tage væk, hvad der er overskødigt. Naar nu Skibet er kommet 2 Fod for dybt, saa maa ogsaa dets Pantser være kommet 2 Fod for dybt, og, da Pantseret var beregnet til ikke at skulle gaa dybere end 3 Fod, og det nu gaar 5 Fod dybt, saa bør man altsaa have 2 Fod af det. Dette er et ganske simpelt Raasonement; man behøvede egentlig slet ikke at sige det, for det følger af sig selv. Ligeledes udtalte derhos Konstruktionskommissionen, at det Opstaaende, som var bestemt til at slaas ned, ud ad inod Vandet, kunde man ikke bruge, efterat Skibet og dermed ogsaa det Opstaaende var kommet til at ligge 2 Fod lavere, da man saa ikke kunde seile med Skibet,

og at man sølgelig ogsaa maatte tage det bort. Og endelig erklærede Kommissionen, at Kommandohuset var større, end hvad man hidtil havde hjulpet sig med; og at man derfor, da det var rigtigt at tage al den døde Vægt bort, som man kunde, saa ogsaa i det paagældende Skib kunde noies med et mindre Kommandohus, som før. Hvad der kunde gjøres, efterat Skibet var kommet for dybt i Vandet, var altsaa at tage alt det Overskødige bort; dette var ganske kort Indholdet af Kommissionens Betænkning. Senere er der jo derimod blevet rettet et Spørgsmaal til den samme Kommission med Hensyn til Maffinen til Skibet, som var bleven noget vægtigere end paaregnet i det Mindste tilsyneladende. — Thi man veed ikke engang dens Vægt bestemt, det er egentlig et Fantaspørgsmaal, om den veier noget mere eller noget mindre; og man veed det ikke rigtig. Men imidlertid er det jo vel rimeligt, at den omtalte Maffine er som sagt bleven noget vægtigere end paaregnet. Men paa samme Tid er der saa ogsaa kommet mindre Kulrum og altsaa en mindre Kulmængde i Skibet, og sølgelig er Vægten af Skibet med Maffine og Kul ikke bleven større, men snarere mindre, end den var bestemt til at være, og der er derfor heller ikke i Virkeligheden Spørgsmaal om et større Dybgaende. Hvad der derhos her ved er heldigt for Skibet, det er, at den Maffine, der er bleven anvendt, ved at have en noget større Vægt kan skaffe en større Kraft til Bete. Skibet tager saa vistnok samtidigt en mindre Kulmasse, men dertil har nu den omtalte Kommission sagt, at det er bedre at have en kraftig Maffine og lidt mindre Kul end at have en daarlig Maffine og lidt mere Kul. Det er egentlig kun dette, der ligger i Kommissionens Erklæring, og der er virkelig ikke noget Absurd deri. Jeg vil dog ogsaa gjøre opmærksom paa, at de Mænd, der sidde i en saadan Kommission, formentlig vide lidt Bested med, hvad de tale om, og at de ikke ere saa ganske uvidende. Forøvrigt har jeg jo strax i Begyndelsen af mit Foredrag udtalt, at jeg for mit Vedkommende meget vilde ønske at Alt, hvad der vedkommer Værftet, maatte blive grundig undersøgt, saa at vi dog kunne